

מפורת הש"ם

(ח) צ"מ מ"ה, (ט) רצ"ל מ"מ,
 (ג) צ"ק סט. צ"ב ק"ט.
 כמותות נ"ז. גיטין ז"ה. ע"ז.
 (י) צ"מ מ"ה: ברכות כד".
 (ד) רצ"ל מ"ר, (ו) רצ"ל מ"ג:
 ע"ז טעטן, (ח) וע"ז
 מוקם, ס"ס ד"ס ספמונין.
 (ו) רצ"ל מוקם כל קידוש
 תחולת רבנן רקמי מוקם
 קין עליון, (ח) רצ"ל ה"ג.

1. וְקַרְאָו לוֹ זָקֵנִי עִירּוֹ
וּבְבָרוֹ אֶלְיוֹן עַמְדָה וְאָמָר
לֹא חֲפֹצִי לְקַחְתָּה:
דברים כה ח
2. עַשְׂרֵנְבָּשִׁים יְמָשָׁלָו
וְעַכְדָּלָה לְאִישׁ מְלָהָה:
משל ז כב ז

(ג) נם וויצא ממה ידי
כליט לו שיוציא: (ד) שם
למינו לו ליטו למון:
(א) רשי"ה ימייקיס
השובר נומומיו:
(ד) דה ואהמו וכו'
ומסתבר טעמל:

מוסך ריש'
 סימפנון שיש עליו
 עדים. ועוד קיים מוקמיין
 לא, יתקיים בחותמו.
 ואפליו יגול' ממהם ידי מלך
 מלך (ב' ריש'). אן עליו
 עדים. עד קיים, המכ
 מיל' מומש לוי.
 ייזאצ' מהתדי שליש.
 אך הום מונטו גו'
 מלכו' לאן (ריש').
 חדר עיל' וזה בורר

בביה רבא לרב נחמן

רביון דאיתחוך בעי דינא. פי' סקונתך סכמוץ זו נפק וCOPE ממל' מקוס ניקננס במאנו דליה צעי קלטיה ויל' לדאיתחוך צצי לילין שרלווט נידש כי סטום דסילמי מי סטומ (צ"ג דק' כת): סטומוק נטבב ידו צביג דיז: **סמןפון** שיעץ עליון עדות. פי' ס' אונד וווען

נלחמת ידי נוה כמאנפטו ולכ"ט פילס
נלחמת גלון קראן קראן ור' ברה'ן נו'ן

**קלהותה ביוון דאיתחוּך
קלחתה לא אמרינען אוירונען**

קלחתיה כיוון דאיתחוך בכ"י דינא איבעניא קלחתי לא אמרין איריביה רבא לר' נחמן^ט א"סימפנון שיש עליו עדים יתקיים בחותמיין אין עליו עדים^ט בזיא מההה יידי שליש או ישציא אחר חיתום שטרות כשר אלמא שליש מההה תיובתא דרבנן^ט (хиובהתא) כי אתה רב דימי אמר ר' יוחנן לעולם מביא ראייה וסתור עד שישתתם טענותיו ויאמר קרבו פלוני ופלוני והערידוני הא גופה קשיא אמרת ישתחם טענותיו אתהן לבנן והדר עד שיאמר קרבו איש פלוני ופלוני והערידוני אתהן לרשב"ג וכי תימא יכול רשב"ג ופרושי קא מפרש מאי עד שישתחם טענותיו והא אמר רבנה רב בר חנה א"ר יוחנן כל מקום שישנה רבנן שמעון בן גמליאל^ט במשנתינו הילכה כמוותו חוץ מערב וצידן וראייה אחרונה אלא כי אתה רב שמואל בר יהודה א"ר יוחנן לעולם מביא ראייה וסתור עד שישתחם טענותיו ויאמרו לו הבא עדים ואומר אין לי עדים הבא ראייה ואומר אין לי ראייה אבל באו עדים מדינתה הימ א"ר צוותה דיסקיא של אביו מופקדת ביד אהר הרוי והמביא ראייה וסתור כי אתה רב דימי אמר רב יוחנן התוקף את חבירו בדין אחד אמר נדרן כאן ואחד אומר נלך למקום הוווער כופין אותו וילך למקום הוווער אמר לפניו רב כי אלער רב כי מי שנושה בחבירו מנה יוציא מנה על מנה אלא כופין אותו ודין בעירו איתמר נמי א"ר ספרא^ט אמר רב יוחנן ישנים שנעתצמו בדין א' אמר נדרן כאן ואחד אומר נלך למקום הוווער כופין לשאול בוחבוי ושולחן ואם אמר בתבו

ברתנו ל' מאיה טעם דתני כותבין ונוטין לו יהונמה הולכת אחר היבם להתייה עד כמה אמר רבינו יאיר אפלו מטבריא לצפורי אמר רב כהנא מאי קרא וקרוא לו קני עירו ולא זקנ' עירה אמר אמייר הילכתא כופין אותו ייל' מקום הווער אל' רב אש' לאמייר והוא אמר רב אלעוז כופין אותו בעירו הני מייל' היכא דקאמר ליה לוה למלה אבל מלוה² עבד לוה לאיש מליה שלחו לה למיר עוקבא לדיזי ליה כבר בתייה שלם עוקבן הביבלי קבל קדמאנא ירמיה אחוי העביר עלי את הדרכ' ואמרו לו השיאו והרא פנינו בטבריא הא נפוא קשי' אמרת אמרו לו אלמא דינוח אתרון השיאו והרא פנינו בטבריא אלמא שדרשו הכא אלא הבי קאמרי אמרו³ ליה דינוח אתרון אי צ'ית צ'ית ואי לא השיאו והרא פנינו בטבריא רב אש' אמר דיני קנסות הוה יובבבל לא דינז דינ' קנסות והא דשלחו ליה הבי כדי לחלק בכוד למיר עוקבא:

הדרן עליך זה בורך

מפני דברך צנוי בידי סקילרים
סתמפייקס עמו: רקיעו וו...
...ודעינו סמווכין וצגדל
הדרוי עד' זה בורר

קג א מוי פ"ז מ"ב
מונן מלכ"ט כ"ג
עשין זון רוז"ע ח"מ ק"י
ספ"ק שער י"ז:

קד ב מוי סס נ"ל נ"ה
וטש"ב מ"ב מ"ב:

קה ב מוי סס נ"ל נ"ה
טוע"ז שפ"ק כ' :

קו ד מוי פ"ז מ"ב
סנדירין נ"ל צ' :

סג ג' מון טומ"ע ח"מ ק"י
ק"י :

קו ו מוי פ"ז מ"ב
סנדירין מלכ"ט כ"ג
עשין זון טוע"ע ח"מ ק"י
ד' מון ק"ב :

קה ז מוי פ"ז מ"ב
יעו נ"ל נ"ה נ"מ
עשין זון טוע"ע ח"מ ק"י
ספ"ק נ"ז ו/or נ"ב נ"ב :

עד טומ"פ פ"ז מ"ב ד' ל"ט :

קט ט מוי פ"ז מ"ב
סנדירין מלכ"ט :

סג ג' מון טומ"ע ח"מ
ק"י :

קנ י מוי פ"ז מ"ב
סנדירין מלכ"ט נ"ה
קמג סס טומ"ע ח"מ ק"י
ק"ב :

דברינו חניאל

יל ראה בטלו איזורי. אבל אם לאו נועם מדורותיהם והם שורדים. לדסקיאו של אביו מופקדת בגד אהורה היר וגבי מאם טוטה. אך יוזון שיטם שעתה צבעין אין עוד נלן נידניין אין ואחד אומו נלן להלובת הדס ואמ' המלה אומו רק שומעין לאם. ואם' דראן (לביבית) הוועוד כמה אחת. אבל לאם' פול' להו זין עיריה. ואם' הערץ כה' נועם לישאל ובוחנן שומעין מבית הוועוד אמא אמר חתבו בדוחה כה' נועם מאיה טעם וווכן אמא אמ' המ' הלכתא כה' קלחון הוועוד והול' ליבת הוועוד אמא מלה נלן מא עטם. עבד להו לאיש מלחה. אבל מאר לה' כי אל כופין מהשיגין בה אל כל' כופין ואוון צב' בער' (ו' מיש'

הא דר' אליעזר) והיבמה הולכת אחרי היבם להתריה שנא' וקרווא לו זקנין עירו עירו ולא עיריה אמר אפי' מטבריא לעצמי פנוי שנידיתו. רימה אחוי עצמא צאת ואם לאו השיאו לילה דין עם חד בר נש של ואראיה ואומר אין לי אלא

(ט) מולי ק"ל וכמו שכתבנו כ"ה.

ה כדברת ה' שלם. פ' לדיוו לה' כמו משה ורביינו כתוב ביה כי קין עורך פניו, וכתוב ביה בכל בית יאנקון הוא. וו' א' בן בתיה בז' פרעה אדם וחובל בבל הכה ופצעונו. שון דני נספה של לא יתקן אל באוצר ישראל ומפני מה כתבו לו אמרו כלומר אמר לו הדין שם ואוי ירושלמייל זון שמבריא ראה סטור את הדין ר' אליאו וו' רואו זה אמר עד שבעל ראייתו והוד אדר עד שיפרבר בראותיו ר' לוי והה ביא ראייה את שאיל ר' יוחנן כל מ' שהוא מביא ראייה והוא סותר את הדין ואפילו אחותעדייל לה גוד דין: **תוספותא** יש לך עירם שכירא אהיה שלא היה רודע בהן עלולים להיות עדריהם יכולון בהן משתחךר עדריהם בבד' וכו'. ר' אם לא יגדר ונשענו עירם